

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

ગુજરાત ઉચ્ચ ન્યાયાલય, અમદાવાદ સમક્ષ

ક્રિમિનલ અપીલ (એગેઇન્સ્ટ કન્વિક્શન) નં. ૯૬૪/૨૦૧૬

સાથે

ક્રિમિનલ મીસ એપ્લીકેશન નં. ૧૬૫૩૬/૨૦૧૬

મા

ક્રિમિનલ અપીલ નં. ૯૬૪/૨૦૧૬

મંજૂરી અને હસ્તાક્ષર માટે:

સન્માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી જી.બી. શાહ

=====

૧	શું સ્થાનિક અખબારોના પત્રકારોને ચુકાદો જોવાની મંજૂરી આપવામાં આવી શકે છે?	
૨	પત્રકારને મોકલવામાં આવે કે નહીં?	

૩	શું ન્યાયમૂર્તિશ્રીઓ ચુકાદાની યોગ્ય નકલ જોવા માંગે છે?	
૪	શું આ કેસમાં ભારતના બંધારણના અર્થઘટન અથવા તે હેઠળ કરવામાં આવેલા કોઈપણ આદેશ અંગે કાયદાના નોંધપાત્ર પ્રશ્નનો સમાવેશ થાય છે?	

=====

મહેશભાઈ રતીલાલ ભીલ અપીલકર્તા (ઓ)

વિરુદ્ધ

ગુજરાત રાજ્ય વિરોધીઓ, (ઓ)/સામાવાળા (ઓ)

=====

ઉપસ્થિતિ

અપીલકર્તા(ઓ) નંબર ૧ તરફે વકીલ શ્રી વિજય પટેલ એચ. એલ. પટેલ વકીલો વતી
વિરોધીઓ/સામાવાળાઓ નંબર ૧ તરફે શ્રી કે. એલ. પાંડ્ય એડીશનલ પબ્લિક
પ્રોશેક્યુટર

=====

કોરમ:સન્માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી જી.બી. શાહ

તારીખ:૧૧ /૦૮/૨૦૧૬

સી.એ.વી. જજમેન્ટ

૧. હાલની અપીલ સેશન્સ કેસ નંબર ૧૮/૨૦૧૫માં છોટા ઉદેપુરમાં વિદ્વાન ત્રીજા એડિશનલ સેશન્સ જજ, વડોદરા દ્વારા પસાર કરાયેલા તા.૨૮.૦૪.૨૦૧૬ ના ચુકાદા અને આદેશ સામે નિર્દેશિત કરવામાં આવી છે, જેમાં અહીંના મૂળ આરોપીને ભારતીય દંડ સંહિતા, ૧૮૬૦ની કલમ ૩૦૪ ભાગ ૨ (ટૂંકાણ માટે, 'આઈ. પી. સી.') હેઠળ સજાપાત્ર ગુના માટે દોષિત ઠેરવવામાં આવ્યો હતો અને તેને સાત વર્ષની સખત કેદની સજા અને રૂ. ૨૫, ૦૦૦ અને દંડની ચુકવણીની અને તે ચુકવણી ન કરવામાં આવે તો દોઢ વર્ષ માટે વધુ સરળ કેદની સજા ભોગવવી પડશે. તેને જેલમાં વિતાવેલા સમયગાળા માટે સેટ-ઓફ આપવામાં આવી હતી.

૨. હાલની ફોજદારી અપીલ કરતી વખતે, અહીં અપીલકર્તાએ ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા લાદવામાં આવેલી સજાના સસ્પેન્શન માટે ક્રિમિનલ પ્રોસિજર કોડ, ૧૯૭૩ ની કલમ ૩૮૯ ('કોડ' ટૂંકાણ માટે) હેઠળ ફોજદારી પર. એપ્લીકેશન નંબર ૧૬૫૩૬/૨૦૧૬ પણ દાખલ કરી છે

૩. તા.૧૪.૦૭.૨૦૧૬ ના રોજ, આ અદાલતે ઉપરોક્ત ક્રીમિનલ મિસેલેનીયસ એપ્લીકેશન નીચેનો આદેશ પસાર કર્યો છે. જે નીચે મુજબ છે:

“હાલની અરજી અરજદાર દ્વારા ફોજદારી કાર્યવાહી સંહિતા, ૧૯૭૩ ની કલમ ૩૮૯ હેઠળ ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા લાદવામાં આવેલી સજાને સ્થગિત કરવા માટે દાખલ કરવામાં

આવી છે. શ્રી એચ. એલ. પટેલ એડવોકેટ્સના વિદ્વાન વકીલ શ્રી વિજય પટેલે સંબંધિત દસ્તાવેજો પેપર બુકના રૂપમાં રજૂ કર્યા છે અને તે વિદ્વાન એડિશનલ પબ્લિક પ્રોસિક્યુટરને પણ પૂરા પાડ્યા છે. તેમણે આ અપીલની અંતિમ સુનાવણી સાથે આગળ વધવાની તૈયારી અને ઈચ્છા પણ દર્શાવી છે અને તે મુજબ રેકૉર્ડ અને કાર્યવાહી કરવા વિનંતી કરી છે

રેકૉર્ડ અને કાર્યવાહી.

૨. તે એક હકીકત છે કે આ અદાલત સમક્ષ સંખ્યાબંધ અપીલ પેન્ડિંગ છે, જો કે, તે એક કઠોર વાસ્તવિકતા પણ છે કે મોટાભાગની જૂની બાબતોમાં, સંબંધિત વિદ્વાન વકીલોને કોઈ રસ નથી અને/અથવા તેઓ હાજર ન રહેવાનું પસંદ કરે છે અને જો અદાલત દ્વારા પસાર કરાયેલા શરતી આદેશો પછી તેઓ હાજર રહે છે, તો તેઓ બાબતોને સ્થગિત કરવા માટે કહે છે, કાં તો આ આધાર પર કે સંબંધિત અપીલકર્તાએ વારંવાર યાદ અપાવવા છતાં લાંબા સમયથી સંપર્ક કર્યો નથી અથવા અન્ય આધાર પર.

૩. આ સંજોગોમાં વિદ્વાન વકીલ શ્રી પટેલ દ્વારા કરવામાં આવેલી વિનંતી મંજૂર કરવામાં આવે છે. રજિસ્ટ્રીને સંબંધિત ટ્રાયલ કોર્ટમાંથી આ અપીલના રેકૉર્ડ અને કાર્યવાહી મંગાવવાનો નિર્દેશ આપવામાં આવ્યો છે અને સંબંધિત ટ્રાયલ કોર્ટને નિર્દેશ આપવામાં આવ્યો છે કે તે આ અદાલત સુધી તા.૨૬.૭.૨૦૧૬ ના રોજ અથવા તે પહેલાં પહોંચે અને ૨૭મી જુલાઈ, ૨૦૧૬ના રોજ અંતિમ સુનાવણી માટે કિમિનલ અપીલ સાથે મામલાને સૂચિબદ્ધ કરે. ”

૪. ફરિયાદપક્ષ ના કેસની ટૂંકી હકીકતો એ છે કે અપીલકર્તાએ કેવજી સાથે ઝઘડો કર્યો હતો અને આરોપ લગાવ્યો હતો કે તેના પુત્ર રતનિયાએ અપીલકર્તાની બહેન કેશમાને તેની સાથે કેમ રાખી હતી અને પછી આ ઝપાઝપીમાં અપીલકર્તાએ કેવજીભાઈના માથા પર પથ્થરથી પ્રહાર કર્યો હતો અને ગંભીર ઈજાઓ પહોંચાડી હતી. જેના પરિણામે કેવજીભાઈનું ઘટના સ્થળે જ મોત થયું હતું.

૫. ફરિયાદના આધારે તપાસ હાથ ધરવામાં આવી હતી. તપાસ પછી, આરોપપત્ર દાખલ કરવામાં આવ્યું હતું અને આ કેસ સેશન્સ કોર્ટ દ્વારા સુનાવણીપાત્ર હોવાથી, તે સેશન્સ કોર્ટને સોંપવામાં આવ્યો હતો. ટ્રાયલ કોર્ટે આરોપી સામે આરોપ નક્કી કર્યો હતો. આરોપીએ આરોપમાં દોષિત ન હોવાનો દાવો કર્યો હતો અને દાવો કર્યો હતો કે તેના પર કેસ ચાલી રહ્યો છે. મૂળ આરોપી સામેના આરોપને પુરવાર કરવા માટે, ફરિયાદપક્ષે ૧૧ જેટલા સાક્ષીઓ તપાસ્યા છે અને ઘણા દસ્તાવેજો પુરાવા પાછા રજૂ કર્યા છે. સુનાવણીના અંતે, સંહિતાની કલમ ૩૧૩ હેઠળ આરોપીનું વધુ નિવેદન નોંધવામાં આવ્યું હતું જેમાં તેણે પુરાવાનો ઇનકાર કર્યો હતો અને જણાવ્યું હતું કે તેની સામે ખોટો કેસ દાખલ કરવામાં આવ્યો છે. આમ, વધારાનું નિવેદન નોંધ્યા પછી અને ફરિયાદપક્ષ અને બચાવ પક્ષ વતી દલીલો સાંભળ્યા પછી, વિદ્વાન એડિશનલ સેશન્સ જજે ઉપરોક્ત ચુકાદા અને આદેશ દ્વારા આરોપીઓને દોષિત ઠેરવ્યા હતા, જેનાથી હાલની અપીલને પ્રાધાન્ય આપવામાં આવ્યું હતું.

ક. અપીલકર્તા-આરોપીના એચ. એલ. પટેલ એડ્વોકેટ્સ વતી વકીલ શ્રી વિજય પટેલ અને સામાવાળા રાજ્ય તરફે વિદ્વાન એડીશનલ પબ્લિક પ્રોસેક્યુટ શ્રી કે. એલ. પંડ્યાને સાંભળ્યા.

૭. અપીલકર્તા તરફે હાજર રહેલા વિદ્વાન વકીલે ગુરજિભાઈ ઈસરામભાઈ નાયક દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલી તારીખ ૦૨.૦૪.૨૦૧૫ ની ફરિયાદ પર આ કોર્ટનું ધ્યાન દોર્યું છે, જે આંક-૨૩ ખાતે નોંધાયેલ છે અને તેમની જુબાની સાથે ફ.સાક્ષી ૮ ગુરજિભાઈ ઈસરામભાઈ નાયક દ્વારા આંક ૨૫ ખાતે નોંધવામાં આવી હતી. અને રજૂઆત કરી કે દસ્તાવેજોના એક મિનિટના અવલોકન પર, તે સ્પષ્ટ છે કે ફરિયાદીએ ફરિયાદપક્ષના કેસ તેમજ ફરિયાદને સમર્થન આપ્યું નથી. વધુમાં, ટ્રાયલ કોર્ટ સમક્ષ કેસ ચલાવનારા વિદ્વાન ટ્રાયલ જજ અને વિદ્વાન એડીશનલ પબ્લિક પ્રોસેક્યુટરે ભારતીય પુરાવા અધિનિયમ, ૧૯૭૨ ની જોગવાઈને અવગણી છે અને આવા સંજોગોમાં, ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા લાદવામાં આવેલી સજાને કાનૂની સજા ન કહી શકાય, પરંતુ વધુમાં વધુ તેને નૈતિક સજા કહી શકાય જેને કાયદાની નજરમાં કોઈ સ્થાન નથી.

૮. ત્યારબાદ તેમણે ફ.સાક્ષી ૮ સુમલીબેન કેવજીભાઈ નાયક આંક-૨૪ ની જુબાની પર આ કોર્ટનું ધ્યાન દોર્યું છે અને રજૂઆત કરી કે જો મૃતકની પત્નીની ઉપરોક્ત જુબાનીનો અભ્યાસ કરવામાં આવે, તો તે સરળતાથી કહી શકાય કે તેણે ઘટના જોઈ નથી અને જ્યારે

હુમલાખોર સ્થળ પરથી ભાગી ગયો હતો ત્યારે તે ગુનાના સ્થળે પહોંચી ગઈ હતી. ત્યારબાદ તેમણે આંક-૮ ખાતે ફ.સાક્ષી ૧ ડૉ. કિશોરભાઈ જીવરાજભાઈ બગડાની જુબાની પર આ કોર્ટનું ધ્યાન દોર્યું છે જેમણે મૃતકનું પોસ્ટમોર્ટમ કર્યું છે અને રજૂઆત કરી છે કે જોકે તે ફરિયાદપક્ષનો કેસ છે કે અહીં અપીલકર્તાએ પહેલા પથ્થર ફેંક્યો હતો જેનાથી મૃતક નીચે પડ્યો હતો અને ત્યારબાદ તેણે પથ્થર ઉપાડ્યો હતો અને મૃતકને માથાના પાછળના ભાગ પર માર્યો હતો, પછી જો આંક-૦૮ ની જુબાનીના પેરા ૪ માં પણ નો ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો છે, તે સ્પષ્ટ છે કે શરીરના બાહ્ય ભાગ પર આવી કોઈ ઈજા જોવા મળી ન હતી અથવા નોંધવામાં આવી ન હતી, જોકે ફકરા ૬ માં તેમણે જણાવ્યું છે કે આંતરિક ઈજા એ પારિટલ પ્રદેશ પર ડાબી બાજુએ બહુવિધ અસ્થિભંગ હતી જેમાંથી મગજ બહાર આવ્યું છે, પરંતુ હકીકત એ છે કે માથાની બાહ્ય બાજુ એટલે કે માથાના બાહ્ય ભાગ પર કોઈ દૃશ્યમાન ઈજા નહોતી.

૯. ત્યારબાદ તેમણે એફ. એસ. એલ. અહેવાલનો વધુ ખાસ કરીને પૃષ્ઠ ૪૯ પર સીરોલોજીકલ અહેવાલનો સંદર્ભ આપ્યો છે અને રજૂઆત કરી છે કે ક્રમ નંબર એચ/૧, એચ/૨ જે કથિત રીતે અપીલકર્તાના કપડાં હોવાનું કહેવાય છે, "બી" જૂથના માનવ લોહીના ડાઘ મળી આવ્યા હતા અને તે પણ સામે આવ્યું છે કે મૃતકનું લોહીનું જૂથ પણ "બી" જૂથનું હતું. તેમણે વધુમાં રજૂઆત કરી હતી કે તેવી જ રીતે "બી" જૂથનું માનવ લોહી પણ પથ્થર પર તેમજ લાકડી પર અનુક્રમે ક્રમ નંબર ઈ અને એફ મળી આવ્યું હતું.

૧૦. ત્યારબાદ તેમણે રજૂઆત કરી છે કે જો એફ. એસ. એલ. ના ઉપરોક્ત પુરાવાને અહીં અપીલકર્તા સામે ધ્યાનમાં લઈ શકાય તો પણ વધુમાં વધુ તેને સમર્થનકારી પુરાવો કહી શકાય કારણ કે કપડા પર લોહી મળી આવ્યું હતું પરંતુ તે સાબિતીના મૂળ ભાગનું સ્થાન લઈ શકતું નથી અને આ મહત્વપૂર્ણ પાસાને વિદ્વાન ટ્રાયલ જજ દ્વારા યોગ્ય રીતે ધ્યાનમાં લેવામાં આવ્યું નથી.

૧૧. ત્યારબાદ તેણે રજૂઆત કરી છે કે જ્યાં સુધી હેતુની વાત છે, તે પણ સાબિત થયું નથી કારણ કે લગભગ સાત વર્ષ પહેલાં, અપીલકર્તાની બહેન અને મૃતકના પુત્ર વચ્ચે પ્રેમ સંબંધ હતો પરંતુ છેલ્લા સાત વર્ષથી આરોપીએ કંઈ કર્યું ન હતું અને મનુષ્યની સામાન્ય વૃત્તિ એ છે કે ઉપરોક્ત ફરિયાદ પર તાત્કાલિક પ્રતિક્રિયા આપે પરંતુ તે બન્યું નથી કારણ કે તે ખાસ કરીને ફરિયાદી આંક-૨૨ દ્વારા ઉલટ-તપાસમાં રજૂઆત કરવામાં આવી છે કે ફળિયાના તમામ પડોશીઓ સાથે મળીને તહેવારો ઉજવતા હતા જેમાં બંને પક્ષોના પરિવારના સભ્યોએ સાથે મળીને કાર્યક્રમો ઉજવતા હતા અને આ ઉજવણી દરમિયાન કોઈ અનિચ્છનીય ઘટના બની ન હતી. તેમણે અંતે રજૂઆત કરી છે કે વર્તમાન અપીલકર્તાને ખોટી રીતે ફસાવવામાં આવ્યો છે.

૧૨. અપીલકર્તાના વિદ્વાન વકીલે નીચેના નિર્ણયો પર આધાર રાખ્યો છે:

[૧] રાજીવ સિંહ વિરુદ્ધ બિહાર રાજ્ય અને અન્ય ૧ (૨૦૧૬) સી. સી. આર. ૭૦ (એસ. સી.) માં વધુ ખાસ કરીને ફરિયાદ નંબર ૬૦ થી ૬૩ માં અહેવાલ આપ્યો હતો.

[૨] એલ. ડી. સતપારા વિરુદ્ધ ગુજરાત રાજ્યનો ૨૦૧૩(૫) જીએલઆર ૩૯૬૬ માં અહેવાલ

[૩] ઈશ્વરભાઈ @લાખિયો ચિમનભાઈ પરમારે ૨૦૧૧ (૨) જી. એલ. એચ. ૨૯૬ માં અહેવાલ આપ્યો

૧૩. શ્રી કે. એલ. પંડ્યા, વિદ્વાન એડીશનલ પબ્લિક પ્રોસેક્યુટરે વાદગ્રસ્ત ચુકાદા અને આદેશને ટેકો આપ્યો હતો અને રજૂઆત કરી હતી કે નીચેની અદાલત ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૩૦૪ ભાગ II હેઠળ ગુના માટે અપીલકર્તાને દોષિત ઠેરવવામાં સંપૂર્ણપણે ન્યાયી હતી.

૧૩.૧ તેમણે મૃતકની પત્ની એટલે કે ફ.સાક્ષી ૯ સુમલીબેન કેવજીભાઈ નાયક આંક ૨૪ ખાતેની જુબાની ઉપરાંત તે ભારપૂર્વક રજૂ કર્યું છે. આરોપીના કપડા, પથ્થર અને લાકડી પર લોહીના ડાઘા મળી આવ્યા છે. આરોપી સામે આ સૌથી મહત્વપૂર્ણ અને નક્કર પુરાવો છે અને આ રીતે તે ખૂબ જ સ્પષ્ટ છે અને સાબિત કરે છે કે અપીલકર્તાએ મૃતકની નિર્દયતાથી હત્યા કરી છે અને અચાનક ઉશ્કેરણી થઈ હોવાથી, અદાલતે પણ તે જ માન્યું

છે અને અપીલકર્તાને કલમ ૩૦૪ ભાગ ૨ હેઠળ શિક્ષાપાત્ર ગુના માટે દોષી ઠેરવ્યો છે અને સાત વર્ષની સજા ફટકારી છે, જે ન્યાયી અને યોગ્ય છે અને તેમાં કોઈ હસ્તક્ષેપની જરૂર નથી.

૧૪. મેં પક્ષકારો તરફે વિદ્વાન વકીલો દ્વારા કરવામાં આવેલી હરીફ રજૂઆતોને ધ્યાનમાં લીધી છે.

૧૫. પક્ષકારો તરફે વિદ્વાન વકીલો દ્વારા કરવામાં આવેલી રજૂઆતો પર વિચાર કરતા પહેલા, જે સંદર્ભો પર અપીલકર્તા તરફે વિદ્વાન વકીલે આધાર રાખ્યો છે તે પુનઃઉત્પાદિત કરવા પડશે જે નીચે મુજબ છે:

[૧] રાજીવ સિંહ વિરુદ્ધ બિહાર રાજ્ય અને અન્ય- ૧ (૨૦૧૬) સી. સી. આર. ૭૦ (એસ. સી.) ના કિસ્સામાં, તે ફકરા નંબર ૬૦ થી ૬૩ માં નીચે મુજબ રાખવામાં આવ્યું છે:

“૬૦. ફોજદારી ન્યાયશાસ્ત્રનો તે સારી રીતે સ્થાપિત સિદ્ધાંત છે કે આરોપ ત્યારે જ સાબિત થઈ શકે છે જ્યારે કાયદાકીય દોષિત ઠેરવવા માટે ચોક્કસ અને સ્પષ્ટ પુરાવા હોય અને કોઈ પણ વ્યક્તિને શુદ્ધ નૈતિક દોષિત ઠેરવવામાં ન આવે. કથિત ગુનો ગમે તેટલો ગંભીર હોય, અન્યથા કોઈ પણ અદાલતના અંતઃકરણને હચમચાવી દે છે, માત્ર શંકા જ કાનૂની સાબિતીનું સ્થાન લઈ શકતી નથી. ફોજદારી ન્યાયની સારી રીતે સ્થાપિત તોપ “ગુનાને પુરાવા કરતાં વધુ ખોટી” છે. અચોક્કસ

શબ્દોમાં કહીએ તો, તે કાયદાનો આદેશ છે કે ફોજદારી સુનાવણીમાં સફળ થવા માટે ફરિયાદપક્ષે તમામ વાજબી શંકાથી આગળ આરોપ (ઓ) સાબિત કરવો પડશે.

૬૧. રાજ કુમાર સિંહ @રાજુ @બટ્ટા વિ. રાજસ્થાન રાજ્ય (૨૦૧૩) ૫ એસ. સી. સી. ૭૨૨ માં પુનરાવર્તિત કરવા માટે ઉપરોક્ત ઉચ્ચારણો ફક્ત ૨૧ માં સંક્ષિપ્તમાં અહીં નીચે પ્રમાણે છે:

“૨૧. શંકા ગમે તેટલી ગંભીર હોય, તે સાબિતીનું સ્થાન લઈ શકતી નથી, અને એવી વસ્તુ વચ્ચે મોટો તફાવત છે જે “સાબિત થઈ શકે છે” અને “સાબિત થશે”. ફોજદારી સુનાવણીમાં, શંકા ભલે ગમે તેટલી મજબૂત હોય, તેને સાબિતીની જગ્યાએ લેવાની મંજૂરી આપી શકાતી નથી અને આપવી જોઈએ નહીં. આ જ કારણ છે કે “હોઈ શકે છે” અને “હોવું જ જોઈએ” વચ્ચેનું માનસિક અંતર ઘણું મોટું છે અને ચોક્કસ તારણોથી અસ્પષ્ટ અનુમાનોને વિભાજિત કરે છે. ફોજદારી કેસમાં, અદાલતની ફરજ છે કે તે સુનિશ્ચિત કરે કે માત્ર અનુમાન અથવા શંકા કાનૂની સાબિતીનું સ્થાન ન લે. “સાચું હોઈ શકે છે” અને “સાચું હોવું જ જોઈએ” વચ્ચેનું મોટું અંતર, ફરિયાદપક્ષ દ્વારા રજૂ કરાયેલા સ્પષ્ટ, નક્કર અને નિર્દોષ પુરાવા દ્વારા આવરી લેવું આવશ્યક છે, આરોપીની ગુનેગાર તરીકે નિંદા કરવામાં આવે તે પહેલાં, અને મૂળભૂત અને સુવર્ણ નિયમ લાગુ થવો આવશ્યક છે. આવા કિસ્સાઓમાં, “સાચું હોઈ શકે છે” અને “સાચું હોવું જ જોઈએ” વચ્ચેના અંતરને ધ્યાનમાં રાખીને, અદાલતે કેસની તમામ વિશેષતાઓની સંપૂર્ણ અને વ્યાપક સમીક્ષા, તેમજ રેકૉર્ડ પર લાવવામાં આવેલા પુરાવાની ગુણવત્તા અને વિશ્વસનીયતા પર આધારિત નિષ્પક્ષ ન્યાયિક તપાસના આધારસ્તંભ પર, અનુમાન અને ચોક્કસ તારણો વચ્ચે મહત્વપૂર્ણ અંતર જાળવવું જોઈએ.

અદાલતે એ સુનિશ્ચિત કરવું જોઈએ કે ન્યાયની નિષ્ફળતા ટાળી શકાય અને જો કેસની હકીકતો અને સંજોગો આની માંગ કરે છે, તો પછી શંકાનો લાભ આરોપીને આપવો જોઈએ, એ ધ્યાનમાં રાખીને કે વાજબી શંકા કાલ્પનિક, તુરછ અથવા માત્ર સંભવિત શંકા નથી, પરંતુ વાજબી શંકા છે જે કારણ અને સામાન્ય સમજ પર આધારિત છે.” [કોર્ટ દ્વારા ભાર મૂકવામાં આવ્યો]

૬૨. પૂરક રીતે, કાલી રામ વિરુદ્ધ એચ. પી. રાજ્ય, (૧૯૭૩) ૨ એસ. સી. સી. ૮૦૮ માં લેવામાં આવેલા દ્રષ્ટિકોણની પુષ્ટિમાં એવું ઠરાવવામાં આવ્યું હતું કે, જો આ કેસમાં રજૂ કરવામાં આવેલા પુરાવા પર બે મંતવ્યો શક્ય હોય, તો એક આરોપીના અપરાધ તરફ અને બીજો તેની નિર્દોષતા તરફ નિર્દેશ કરે, તો આરોપી માટે અનુકૂળ દ્રષ્ટિકોણ અપનાવવો જોઈએ.

૬૩. આ ચુકાદાની દ્રષ્ટિએ, શંકા, ભલે ગમે તેટલી ગંભીર સાબિતીનું સ્થાન ન લઈ શકે અને ફરિયાદપક્ષનો કેસ સફળ થવા માટે “હોવો જ જોઈએ” ની શ્રેણીમાં હોવો જોઈએ અને “હોઈ શકે” નહિ, આરોપીની ખોટી રીતે દોષિત ઠેરવવાની અને પરિણામે ન્યાયની નિષ્ફળતાની કોઈપણ સંભાવનાને નકારી કાઢવા માટે સ્પષ્ટ, સચોટ અને નિર્દોષ પુરાવા દ્વારા આવરી લેવાનું અંતર છે. આ માટે, અદાલતે અનિવાર્યપણે રેકૉર્ડ પરના પુરાવાઓનું સંપૂર્ણ અને વિશ્લેષણાત્મક મૂલ્યાંકન કરવું પડશે અને તેના દ્વારા સમર્થિત તારણોની નોંધણી કરવી પડશે. ઉપરોક્ત દરખાસ્ત એટલી સારી રીતે સ્થાપિત છે કે તેને વધુ મજબૂત કરવા માટે બહુવિધ ટાંકણોની જરૂર નથી.” [ભાર મૂકવામાં આવે છે]

[૨] ૨૦૧૩ (૫) જી. એલ. આર. ૩૯૬૬, ફકરા નં. ૧૦, માં નોંધાયેલા એલ. ડી. સતપારા વિરુદ્ધ ગુજરાત રાજ્યના કિસ્સામાં તે નીચે પ્રમાણે અવલોકન કરવામાં આવ્યું છે:

“૧૦. સાબિતી શું છે? એક અર્થમાં, સાબિતી એ ધારણાના વિરુદ્ધાર્થી શબ્દો છે. ગુનાખોરીની ધારણા કરી શકાતી નથી. ફરિયાદપક્ષે આરોપી દ્વારા કરવામાં આવેલા ગુનાની નોંધ લાવવી જરૂરી છે. તેની સ્થાપના કરવાની છે. ગુનાને સાબિત કરવા માટે, ફરિયાદપક્ષ મૂળ પુરાવા અને સમર્થનકારી પુરાવાની મદદ લઈ શકે છે. અદાલત સમક્ષ સાક્ષીની વાતને મૂળ પુરાવા તરીકે ગણવામાં આવે છે. મૌખિક પુરાવામાં ભૌતિક સાક્ષીનું કહેવું છે કે જે પીડિત અથવા નજરે જોનાર સાક્ષી હોઈ શકે છે અથવા બંને જે ઘટનાને ગુનામાં પરિવર્તિત કરશે. ઘટના વિશે પીડિત અથવા નજરે જોનાર સાક્ષીની આવૃત્તિ અને છાપ કેસનો આધાર બનશે. તેઓ કાર્યવાહીના કેસને આકાર આપશે. પીડિત અથવા નજરે જોનાર સાક્ષીના પુરાવા સિવાય રેકૉર્ડ પરની અન્ય સામગ્રી પુરાવાના સમર્થનના ભાગ તરીકે કામ કરશે. તે સાક્ષીનું કહેવું છે કે જેણે ઉલટ-તપાસ દ્વારા તપાસ કરી હતી જે કોર્ટને મૂલ્યાંકન કરવા માટે સામગ્રી બનાવશે. ઉલટ-તપાસમાં, શંકા પેદા કરીને ફરિયાદપક્ષની વાર્તાને પંચર કરવાનો પ્રયાસ હશે. સંરક્ષણ ઉલટ-તપાસમાં ઘટનાના પોતાના સંસ્કરણને પણ આગળ વધારશે. કોર્ટ સામગ્રીની સમીક્ષાકરશે અને નક્કી કરશે કે ગુના કરવા અંગેના કાર્યવાહીના કહેવા પર વિશ્વાસ કરવો જોઈએ કે નહીં.”

[૩] ૨૦૧૧ (૨) જી. એલ. એચ. ૨૯૬ માં નોંધાયેલા ઈશ્વરભાઈ @લખીઓ ચિમનભાઈ પરમારના કિસ્સામાં, મુખ્ય નોંધ નીચે મુજબ છે:

“ગુનાહિત કાયદાઓ ભારતીય ઇંડ સંહિતા, ૧૮૬૦-એસ.૩૦૨- ભારતીય પુરાવા અધિનિયમ, ૧૯૭૨-એસ.૬૦ - પ્રત્યક્ષ સાક્ષીઓના પુરાવા - સ્વીકાર્યતા - તથ્યો પર, મોટા વિરોધાભાસ અને તેમના પુરાવામાં ભૂલો જોવા મળે છે - ઘટનાના સાક્ષી હોવા અંગે ગંભીર શંકાઓ ઉભી થઈ - અપીલકર્તા આરોપી સાથે દુશ્મનાવટ-ઠરાવ્યું કે, સાક્ષીની વિશ્વસનીયતાનો નિર્ણય માત્ર તેના/તેણીના પુરાવાથી જ નહીં પરંતુ આસપાસના સંજોગો અને સંભાવનાઓના સંદર્ભમાં પણ થવો જોઈએ - સ્પષ્ટ વિસંગતતાઓ પાર દોષસીધી ટકાવી શકાય નહિ - સજાને રદ કરવામાં આવી.”

૧૬. ઉપરોક્ત ઉલ્લેખિત કાનૂની સ્થિતિના પ્રકાશમાં, જ્યારે આપણે ફરિયાદી ગુરજિભાઈ ઈસરામભાઈ નાયક ફ.સાક્ષી ૮ ના જુબાનીને ધ્યાનમાં લઈએ છીએ, જે આંક - ૨૨ ખાતે નોંધવામાં આવી છે. તે સ્પષ્ટ છે કે ફરિયાદી સાક્ષીએ ફરિયાદને સમર્થન આપ્યું નથી.એ નોંધવું અગત્યનું છે કે મુખ્ય તપાસના ફકરા નંબર ૧ અને ૨ નોંધ્યા પછી, વિદ્વાન એડીશનલ પબ્લિક પ્રોસેક્યુટરે ન તો અદાલતને ઉપરોક્ત સાક્ષીને પ્રતિકૂળ જાહેર કરવાની વિનંતી કરી હતી અને ન તો ઉપરોક્ત સાક્ષીને ઉલટ-તપાસ કરવાની પરવાનગી માંગી હતી.તે કરવાને બદલે, મુખ્ય-તપાસના ફકરા ૩ અને ૪ દ્વારા નોંધાયેલા પુરાવા પરથી એવું લાગે છે કે ઉપરોક્ત ફરિયાદી ફ.સાક્ષી ૮ ની યાદશક્તિને તાજું કરવા માટે એક અગ્રણી પ્રશ્ન પૂછવામાં આવ્યો હતો અને તે રીતે વિદ્વાન વધારાના સરકારી વકીલ દ્વારા એક નવીન પ્રક્રિયા અપનાવવામાં આવી છે જેને વિદ્વાન ટ્રાયલ જજ દ્વારા મંજૂરી આપવામાં આવી હતી જે ભારતીય પુરાવા અધિનિયમ, ૧૯૭૨ ની જોગવાઈઓ વિરુદ્ધ છે.એ નોંધવું અગત્યનું છે કે આંક ૨૫ ખાતે ફ.સાક્ષી નંબર ૮ના મુખ્ય તપાસના ફકરા નંબર ૩ અને ૪ રેકૉર્ડ કરતા

પહેલા ગુરજિભાઈ ઈસિરામભાઈ નાયક. વિદ્વાન ટ્રાયલ ન્યાયાધીશે તે બતાવવા માટે કોઈ નોંધ અથવા ટિપ્પણી મૂકી નથી કે કયા કારણોસર વધારાના સરકારી વકીલને આ નવીન પ્રક્રિયા અપનાવવાની મંજૂરી આપવામાં આવી હતી.

૧૭. આ તબક્કે એ નોંધવું યોગ્ય છે કે ત્યારબાદ વાદગ્રસ્ત ચુકાદા અને આદેશના ફરરા નંબર ૧૭માં, વિદ્વાન ટ્રાયલ જજે અવલોકન કર્યું છે કે ફ,સાક્ષી નંબર ૮ આ ઘટનાના નજરે જોનાર સાક્ષી હતા, જેમણે મૃતક કેવજીભાઈના ભત્રીજા હોવાના કારણે ફરિયાદ દાખલ કરી હતી અને કારણ કે તેઓ એક આદિવાસી, નિરક્ષર અને અશિક્ષિત હતા અને ઘટનાના આઠ મહિના પછી જુબાની નોંધવામાં આવી રહી હોવાથી, વિદ્વાન એપીપીએ તેમની યાદશક્તિને તાજગી આપવા માટે સાક્ષીને પ્રશ્નો પૂછ્યા હતા અને આ રીતે ઉપરોક્ત સાક્ષીએ અપીલકર્તા સામે અહીં આ રીતે જુબાની આપી હતી મુખ્ય તપાસના પેરા ૩ માં નોંધાયેલ છે.આમ, એવું લાગે છે કે ચુકાદો આપતી વખતે, વિદ્વાન ટ્રાયલ જજે પ્રથમ વખત વિદ્વાન એપીપીને તેની યાદશક્તિ પછી ઉપરોક્ત સાક્ષીને પ્રશ્નો પૂછવાની મંજૂરી આપવાનું કારણ જાહેર કર્યું છે.મારા મતે આ સમજૂતી પાછળથી વિચારવા સિવાય બીજું કંઈ નથી અને ભારતીય પુરાવા અધિનિયમ, ૧૮૭૨ની જોગવાઈઓની વિરુદ્ધ છે.જેમ કે, વિદ્વાન એપીપીએ ઉપરોક્ત સાક્ષીના મુખમાં જવાબો મૂક્યા છે જે અસ્વીકાર્ય હતા અને જેણે અહીં અપીલકર્તા-આરોપીને પૂર્વગ્રહ કર્યો હતો.આ સંજોગોમાં, જો ફરરા ૩ અને ૪ સંબંધિત બચાવ પક્ષ દ્વારા ઉલટ-તપાસમાં કથિત સાક્ષીને કોઈ પ્રશ્ન પૂછવામાં આવ્યો ન હોત, તો પણ, તેનાથી કોઈ

ફરક પડતો નથી કારણ કે ફરક ૩ અને ૪ નો સંપૂર્ણ પુરાવો ભારતીય પુરાવા અધિનિયમની જોગવાઈઓને અવગણીને રેકૉર્ડ પર આવ્યો હતો. બચાવ પક્ષ દ્વારા કરવામાં આવેલી ફરિયાદકર્તાની ઉલટ-તપાસ પરથી સ્પષ્ટ થાય છે કે તેણે ફરિયાદપક્ષના કેસને ટેકો આપ્યો ન હતો અને તેનાથી વિપરીત, તેણે સ્વીકાર્યું છે કે રાત્રે બનેલી ઘટનાની તારીખે, તેની કાકી સુમલીબેન કેવીભાઈ નાયક ફ.સાક્ષી ૯ એ આંક ૩૦ ખાતે. તેના ઘરે આવ્યા હતા અને જાહેરાત કરી હતી કે તેના કાકાનું અવસાન થયું છે અને તેઓએ રાત્રે અંધારામાં તે સ્થળની મુલાકાત લેવી પડશે જ્યાં કાકાનો મૃતદેહ તેમના ઘરથી લગભગ બે કિલોમીટર દૂર પડેલો હતો.ફરિયાદીએ જુબાની આપી છે કે ઘટના સમયે, તેણે તે તેના ઘરે હતો અને કોઈએ આ ઘટના વિશે જાણ કરી નથી અને તે ઘટના સ્થળે પહોંચ્યો નથી.તેણે જુબાની આપી કહ્યું છે કે તેણે રસ્તા પર કોઈ ઝઘડો થતો જોયો નથી.તેમણે વધુમાં કહ્યું છે કે કોણે કોને પથ્થર માર્યો અને મૃતકને કોણે મારી નાખ્યો તે તેમણે જોયું નથી.તેમણે વધુમાં જુબાની આપી છે કે તેમને શંકા હતી કે અપીલકર્તાએ અપીલકર્તાની બહેન અને મૃતકના પુત્રને લગતા ઝઘડાને કારણે મૃતકની હત્યા કરી હતી.હવે જો આપણે આંક -૨૨ ખાતેના ફ.સાક્ષી નં. ૮ ફરિયાદ ફરક નં. ૩ અને ૪ નો અભ્યાસ કરીએ. જેમાં ઉલ્લેખ કર્યો છે તેમ, વિદ્વાન એપીપી દ્વારા તેમના મોંમાં મુકવામાં આવેલા પ્રશ્નોની યાદ તાજી કરીને તેમણે કહ્યું છે કે ઘટના સમયે તેઓ ઘરે હતા અને તે સમયે, તેમની કાકી સુમલીબેને તેમને ફોન કર્યો હતો અને કહ્યું હતું કે મૃતક તમાકુ લેવા ગયો હતો અને અપીલકર્તાએ તે મુજબ તેમનો પીછો કર્યો હતો.તેથી, તેઓ ઘટના સ્થળે દોડી ગયા હતા જ્યાં અપીલકર્તા અને મૃતક વચ્ચે ઝપાઝપી થઈ હતી અને જેના કારણે અપીલકર્તાએ મૃતકના માથા પર પથ્થર

ફેંક્યો હતો જેના પરિણામે મૃતક નીચે પડી ગયો હતો અને તે સમયે અપીલકર્તાએ બીજો મોટો પથ્થર ઉપાડ્યો હતો અને મૃતકને માર્યો હતો અને ઘટના સ્થળેથી ભાગી ગયો હતો. ઉપરોક્ત કારણોસર અને અન્યથા દેખીતી રીતે બે વિરોધાભાસી સંસ્કરણો રેકૉર્ડ પર આવી રહ્યા છે જે સ્પષ્ટ શંકાઓ પેદા કરે છે. આમ, તે સ્પષ્ટ છે કે અહીં ઉપર ઉલ્લેખિત ફરિયાદીનો પુરાવો શંકાથી ભરેલો છે અને તે ઉપરોક્ત સાક્ષીની જુબાનીની સત્યતા વિશે શંકા પેદા કરે છે.

૧૮. સુમલીબેન કેવજીભાઈ નાયક, ફ.સાક્ષી ૨, આંક ૩૦ ખાતે, એ જુબાની આપી છે કે જ્યારે તેનો મૃત પતિ અપીલકર્તાના ઘર પાસેથી પસાર થઈને તમાકુ લેવા જઈ રહ્યો હતો, ત્યારે અપીલકર્તાએ તેનો પીછો કર્યો હતો.તે સમયે તે ઘરે હતી અને "મારો મારો" ના પોકાર સાંભળીને તે ઘટના સ્થળે દોડી ગઈ હતી, પરંતુ અપીલકર્તા તેના પતિને માર મારીને ઘટના સ્થળેથી ભાગી ગયો હતો.તેણીએ વધુમાં જણાવ્યું છે કે તેણે અપીલકર્તા અને મૃતક વચ્ચેની વાતચીત સાંભળી નથી.અપીલકર્તા દ્વારા તેના માથા પર પથ્થર ફેંકવાને કારણે ગંભીર ઈજાઓના પરિણામે મૃતકનું મૃત્યુ થયું હતું.તેણીએ વધુમાં જણાવ્યું છે કે તે મૃતકના માથા પર પ્રહાર કરવા માટે ઉપયોગમાં લેવાતા પથ્થરને ઓળખી શકી હતી.અદાલતમાં તેમણે મુદ્દમલ પથ્થરની ઓળખ કરી હતી.

૧૯. તેના પ્રકાશમાં, તે ફકરા નં. તેમના ૫ પુરાવા છે કે ઉપરોક્ત જુબાનીમાં જે વિરોધાભાસ બહાર આવ્યો છે તે પોલીસ દ્વારા નોંધાયેલા ઉક્ત સુમલીબેન કેવજીભાઈ નાયકનું નિવેદન દર્શાવતા બચાવ પક્ષ દ્વારા ઉલટ-તપાસમાં સાબિત થયો છે.તપાસ અધિકારી અશોક કુમાર ઉમેદસિંહ ટપરિયાની જુબાનીમાંથી પસાર થવા પર, જે આંક-૨૯ ખાતે ફ.સાક્ષી ૧૨ તરીકે નોંધવામાં આવી છે. એવું લાગે છે કે તેણે ઉલટ-તપાસમાં સ્વીકાર્યું છે કે મૃતકની પત્નીના નિવેદનમાં તેણીએ જણાવ્યું ન હતું કે તેનો પતિ તમાકુ લાવવા ગામમાં ગયો હતો.તેણીએ વધુમાં જણાવ્યું ન હતું કે ગામમાં આવેલી દુકાનમાંથી તમાકુ ખરીદવા માટે અપીલકર્તાના ઘરમાંથી પસાર થવું પડે છે.તેઓ ગયા હતા તે "મારો મારો" ના પોકાર સાંભળ્યા પછી તેણીએ કહ્યું ન હતું કે તે ક્યારે તેના ઘરે હતી.તેણીએ જણાવ્યું ન હતું કે જ્યારે તેઓ ત્યાં પહોંચ્યા ત્યારે આરોપીઓ મૃતકને મારીને ભાગી ગયા હતા.ઉપરોક્ત વિરોધાભાસ મારા મતે રેકૉર્ડ પર આવતા મહત્વપૂર્ણ વિરોધાભાસ છે જે યોગ્ય રીતે સાબિત થયા છે પરંતુ વિદ્વાન ટ્રાયલ જજે ન તો સ્પર્શ કર્યો હતો કે ન તો ચર્ચા કરી હતી.મૃતકની પત્નીની ઉપરોક્ત જુબાની કોઈ વિશ્વાસને પ્રેરિત કરતી નથી.આમ, ફરિયાદીના પુરાવામાં મોટા અને મહત્વપૂર્ણ વિરોધાભાસ દેખાય છે જે ફરિયાદપક્ષના કેસ માટે જીવલેણ છે.

૨૦. ફ.સાક્ષી ૧૫ કવલીબેન ગુરજિભાઈ નાયકની જુબાનીમાંથી પસાર થવા પર, જે ફરિયાદીની પત્ની છે, તેણે આંક ૨૫ ખાતે વીડિયો રેકૉર્ડ કર્યો. એવું લાગે છે કે ઉપરોક્ત

સાક્ષીને પ્રતિફૂળ જાહેર કર્યા વિના, તેણીની યાદશક્તિને યાદ કરવા માટે ઉપરોક્ત સાક્ષીના મોંમાં પ્રશ્નો મૂકવામાં આવ્યા હોવાનું જણાય છે અને ફરિયાદકર્તા, ફ.સાક્ષી ૮ ની આંક-૨૨ ખાતેની તપાસ કરતી વખતે સમાન પ્રક્રિયા અપનાવવામાં આવી છે. ૨૨ જેનો અહીં ઉપર ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો છે અને ઉપરોક્ત જુબાનીમાંથી પણ, અપીલકર્તા સામે નોંધપાત્ર કંઈ બહાર આવ્યું નથી.

૨૧. આમ, મારા મતે, માત્ર એટલા માટે કે અપીલકર્તાના લોહીના જૂથના ડાઘ મૃતકના કપડા પર તેમજ પથ્થર પર મળી આવ્યા છે, એવું ન કહી શકાય કે અપીલકર્તા સામે ઘડવામાં આવેલ આરોપ વાજબી શંકાની બહાર સાબિત થયો છે. વધુ ખાસ કરીને જ્યારે ફરિયાદીની ઉલટ-તપાસમાં આવ્યું છે કે રણજીતભાઈ દ્વારા પોલીસને બોલાવવામાં આવી હતી અને પોલીસ રાત્રે આવી છે. રામજીભાઈ અને જયંતીભાઈ બંને સાથે મળીને કામ કરી રહ્યા છે અને જેમણે ફરિયાદ લખી હતી, જે ફરિયાદીને વાંચી ન હતી. ફરિયાદપક્ષે રામજીભાઈ કે જયંતીભાઈની પૂછપરછ કરી નથી. આમ એવું લાગે છે કે વિદ્વાન ટ્રાયલ જજ, મારા મતે શુદ્ધ નૈતિક પ્રતીતિ પર અપીલકર્તા માટે દોષિત ઠેરવવામાં આવે છે અને તે જ કાનૂની પુરાવાની ગેરહાજરીમાં કાનૂની પ્રતીતિથી ન થઈ શકે અને અહીં ઉદ્દેખિત માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે ખાસ રીતે ચુકાદો આપ્યો છે કે કથિત ગુનો ગમે તેટલો ગંભીર હોય, અન્યથા કોઈ પણ અદાલતની અંતરાત્મા ઉશ્કેરે છે, શંકા કાનૂની સાબિતીનું સ્થાન લઈ શકતી નથી. વિદ્વાન એડિશનલ પબ્લિક પ્રોસિક્યુટર એ બતાવવામાં અસમર્થ છે કે લાકડી

મુદ્દામલ તરીકે કેવી રીતે આવી છે કારણ કે કોઈએ કંઈપણ રજૂ કર્યું નથી કે લાકડી મુદ્દામલ તરીકે મળી આવી હોવાનું દર્શાવવા માટે કોઈ દસ્તાવેજ રેકૉર્ડ પર નથી.

૨૨. ઉપરોક્ત બાબતોને ધ્યાનમાં રાખીને આ અદાલતનો અભિપ્રાય છે કે અપીલકર્તા સામેનો કેસ ફરિયાદપક્ષ દ્વારા વાજબી શંકાની બહાર સાબિત કરી શકાયો નથી અને તેથી, અપીલકર્તાને શંકાનો લાભ આપવાનો હકદાર છે.આમ, હાલની અપીલને મંજૂરી આપવાની જરૂર છે અને અપીલકર્તાને વાદગ્રસ્ત ચુકાદા અને આદેશને રદબાતલ અને રદ કરીને તેની સામે લગાવવામાં આવેલા આરોપોમાંથી મુક્ત કરવાની જરૂર છે.

૨૩. ઉપરોક્ત બાબતોને ધ્યાનમાં રાખીને, ફોજદારી અપીલની મંજૂરી છે.૨૦૧૫ ના સેશન્સ કેસ નંબર ૧૮/૨૦૧૫ માં વિદ્વાન ત્રીજા એડીશનલ સેશન્સ જજ, છોટા ઉદેપુર દ્વારા પસાર કરાયેલા ચુકાદા અને આદેશ દ્વારા અપીલ કરનાર આરોપી પર લાદવામાં આવેલી દોષિતતા અને સજા આથી રદ કરવામાં આવે છે અને આરોપીને શંકાનો લાભ આપીને તેની સામે લગાવવામાં આવેલા આરોપોમાંથી મુક્ત કરવામાં આવે છે.આરોપી જેલમાં છે અને તેથી, અન્ય કોઈ કેસમાં જરૂર ન પડે તો તેને તાત્કાલિક મુક્ત કરવાનો આદેશ આપવામાં આવે છે.

૨૪. ઉપરોક્ત ચુકાદા અને હુકમને ધ્યાનમાં રાખીને, કિમિનલ મીસ. એપ્લીકેસન જામીનના સસ્પેન્શન માટેની અરજી નંબર ૧૬૫૩૬/૨૦૧૬ અસ્તિત્વમાં નથી અને તે મુજબ તેનો નિકાલ કરવામાં આવે છે.

(જી.બી.શાહ,જે.)

This judgment has been translated using AI Tool – SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.